

**NOG NOOIT EERDER VERTOOND
IN DE GESCHIEDENIS VAN DE LITERATUUR!**

**Gurty heeft dit boek onder de schuilnaam Bertrand Santini
helemaal zelf geschreven en geïllustreerd.**

**Dit is zeer opmerkelijk:
voor de eerste keer in de geschiedenis van de literatuur
werd een boek geheel door een hond geschreven.**

**Een fantastische mix van HUMOR, AVONTUUR
en SCHAAMTELOOSHEID!**

Het dagboek van Gurty
Honden in actie
Bertrand Santini

© 2022, Bertrand Santini, Edward van de Vendel en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Oorspronkelijke uitgave: *Le journal de Gurty, Printemps de chien*
© 2018 Editions Sarbacane, Paris.
De rechten voor de Nederlandse vertaling werden onderhandeld
via La Petite Agence, Parijs.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of
openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande
en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke
uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking
tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made
public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without
prior permission in writing from the publisher.

Vormgeving: KaaTigo
Omslagbeeld & illustraties: Bertrand Santini
Vertaling: Edward van de Vendel

D/2022/6186/16
ISBN 978 94 6429 121 6
NUR 283
YFQ Kinderen / tieners: fictie: humor
YFP Kinderen / tieners: fictie: natuur- en dierenverhalen
5AK Leeftijdscategorie: vanaf ca. 9 jaar
Trefwoorden: humor, vriendschap, dieren, honden, lente

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

Bertrand
Santini

HET
DAGBOEK
VAN GURTY

Honden in actie

vertaald door
Edward van de Vendel

P E L C K M A N S

SEIZOEN 4

HET
DAGBOEK
VAN GURTY

EEN GEWELDIGE REIS
HONDENLENTE
DE VUILNISEMMER
DE DAG VAN DE LIEFDE
KIKKERSCHRIK
DE VERJAARDAG
DE DROOM VAN FLEUR
DE VALLENDE STER
FLATS!
HET BRUGGETJE
DE BABYBOOM
DE VELDWACHTER
DE WAPENSTILSTAND
GURTINALUS EXOTICUS
NOG HEEL WAT VAKANTIE TE VIEREN

19 MAART
- Dag van de heilige Juno -

EEN GEWELDIGE REIS

Doing!

Dames en heren, welkom aan boord van deze vlucht van Parijs naar Marseille.

We zullen zo dadelijk gaan vertrekken.

Wilt u uw stoel rechtop zetten en uw tafeltje inklappen, dank voor uw aandacht.'

Mijn Kasper en ik hadden besloten om naar het platteland te gaan om het begin van de lente te vieren; maar omdat alle treinen vol waren, namen we de trein die vliegt. Sommigen noemen dat een vliegtuig.

Het probleem met vliegtuigen is dat alleen blindengeleidehonden in de cabine mogen. Andere dieren worden weggeborgen in het ruim, bij de koffers en de pakketjes.

Maar in het ruim is het koud en donker en je gaat er vaak dood, omdat er geen lucht is. Misschien vinden koffers en pakketjes het niet erg om dood te gaan, maar dieren wel.

Aangezien er geen sprake van was dat ik in het donker en de kou gegooid zou worden, en nog minder dat ik dood zou gaan, kwam mijn Kasper op het idee om te doen alsof hij blind was en ik zijn blindengeleidehond, zodat we fijn samen konden reizen.

Onze vermomming was fantastisch! Ik droeg een oogverblindend fluorgeel harnasje en mijn Kasper had een geweldige rocksterrenzonnebril op.

We werden bij de ingang van het vliegveld welkom geheten door een stewardess met een spierwitte glimlach. Met haar melodieuze stem – die wel op een dansend feetje leek – begeleidde ze ons naar onze stoel en boog zich vervolgens over mijn Kasper: ‘Meneer, het is wel-

licht wenselijk dat we uw hond tijdens de vlucht in een reismand plaatsen... om ongemakkelijke situaties te vermijden, ik bedoel onvoorziene kleine lekkages en zo, hu hu hu!’

‘O, ik begrijp wat u bedoelt, juffrouw! Maar maakt u zich geen zorgen: het is een perfect opgevoede hond, er is geen enkel risico dat dat soort ongelukjes gebeuren!’

‘Uitstekend, uitstekend!’ zong ze. ‘Hoe zou je zo’n lief gezichtje niet kunnen vertrouwen? Ik heb het natuurlijk over de hond, uiteraard, hu hu hu!’

De stewardess wenste ons een goede reis, en daarna steeg het vliegtuig op.

Precies op dat moment kreeg ik zin om te kakken, en omdat ik altijd doe wat ik wil, kakte ik.

Mijn Kasper tilde zijn rocksterrenzonnebril op en wierp me een verbijsterde blik toe.

‘Je wilt toch niet zeggen... dat je hebt gekakt?????’

Zeker wel, en wat dan nog? Ik vroeg me af of dat nu zo bijzonder was. Sinds ik klein ben kak ik op z'n minst twee keer per dag, waarom moet je daar nu zo verbaasd over doen, behalve als je dom wilt lijken?

Mijn mens pakte een plastic bekertje om mijn drolletje mee op te scheppen; maar precies op dat moment dook het vliegtuig met zijn neus naar beneden en zoeff, mijn drolletje rolde onder alle stoelen door in de richting van de cockpit!

Mijn Kasper ging er op handen en voeten achteraan... maar op het moment dat hij het bijna te pakken had,

maakte het vliegtuig weer hoogte en zoeffff, mijn drolletje vertrok in omgekeerde richting!

De stewardess keek verbaasd op toen ze mijn mens door het gangpad zag kruipen.

‘Meneer, bent u iets kwijt?’

Kasper improviseerde: ‘Ja! Een familiesieraad...’ En terwijl hij om zich heen tastte, voegde hij eraan toe: ‘Ik ben er erg aan gehecht!!’

Aan het begin van zijn zin had hij de stewardess in de ogen gekeken, maar daarna herinnerde hij zich dat hij moest doen alsof hij blind was, en dus staarde hij weer strak naar de armleuning van de stoel voor hem.

‘Geen zorgen,’ zei de stewardess. ‘We zullen alles in het werk stellen om u te helpen uw dierbare sieraad terug te vinden. Welke kleur heeft het?’

‘Eh... kastanjebruin,’ stamelde Kasper.

‘En is het saffier, of amethist, toermalijn?’

‘Dat eh... weet ik niet precies.’

Nog altijd glimlachend haakte de stewardess een microfoon los van haar ceintuur om in het hele vliegtuig een omroepbericht te laten horen.

‘Dames en heren, attentie alstublieft. Een passagier is zojuist een kastanjebruin familiesieraad kwijtgeraakt van het type saffier, amethist of toermalijn. Zou u even onder uw stoel willen kijken of het daar eventueel ligt?’

De passagiers keken onder hun stoel... precies op het moment dat er turbulentie aan kwam. Het vliegtuig begon al snel te schudden alsof we in een griezelfilm

zaten, en ik zag mijn drolletje tegen de wanden ketsen alsof het een vrolijk stuiterballetje was.

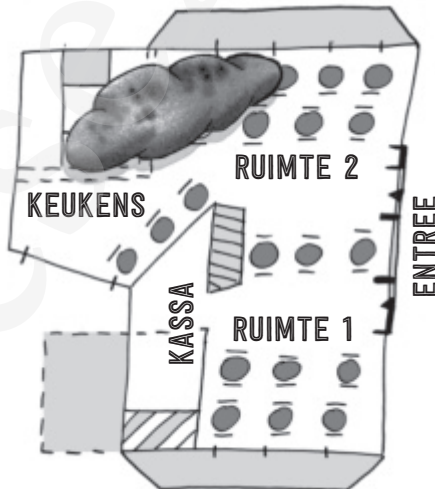
En plaf!

Het landde in de tas van een passagier die in business-class zat. Zonder iets te merken liet de man zijn hand erin glijden om er een map uit te halen die hij vervolgens trots voor zijn collega's neerlegde die tegenover hem zaten.

'Hier dan, meneer de president-algemeen-directeur: het plan voor onze toekomstige fastfoodketen!' zei hij.

Hij sloeg de map open en wat een schrik: mijn drol zat midden tussen de keukens geplakt!

PARADISE BURGER

Hij smeed de map met een schreeuw door de lucht, en mijn drolletje viel drie rijen naar achteren, op het hoofd van een slapend omaatje. Mijn Kasper stortte zich op het omaatje om mijn drol te pakken, maar terwijl hij die tussen zijn vingers nam, kwam het hele kapsel van het omaatje mee.

Toen ontstond er een misverstand. De echtgenoot van het omaatje dacht dat mijn Kasper een pruikendief was en begon nog voor hij het kon ophelderen op hem in te slaan. Meteen mengden de mensen die eromheen zaten zich erin, iedereen schold en deelde klappen uit en uiteindelijk moest het vliegtuig een noodlanding maken op het vliegveld van Manosque.

Om tijd te winnen werd aan de passagiers gevraagd om het vliegtuig te verlaten door zichzelf op grote glijbanen te werpen, die als bij toverslag buiten de deuren uit zichzelf opgeblazen waren.

Mijn Kasper en ik gooiden onszelf in het niets en zoëff, toen begon de superglijpartij.

Deze reis was echt geweldig!

Ik hoop dat we nog vaker de vliegende trein nemen, want daarin verveel je je een stuk minder dan in de rollende trein.

Ik snapte niet helemaal waarom de politie van Manosque ons daarna kwam arresteren. We hebben de middag in de gevangenis doorgebracht, maar dat kwam goed uit, want na al die opwinding moest ik nodig een dutje doen.

Die avond werden we vrijgelaten en reden we met een huurauto naar ons huis.

Na zo'n spannend begin beloofde onze voorjaarsvakantie echt fantastisch te worden!